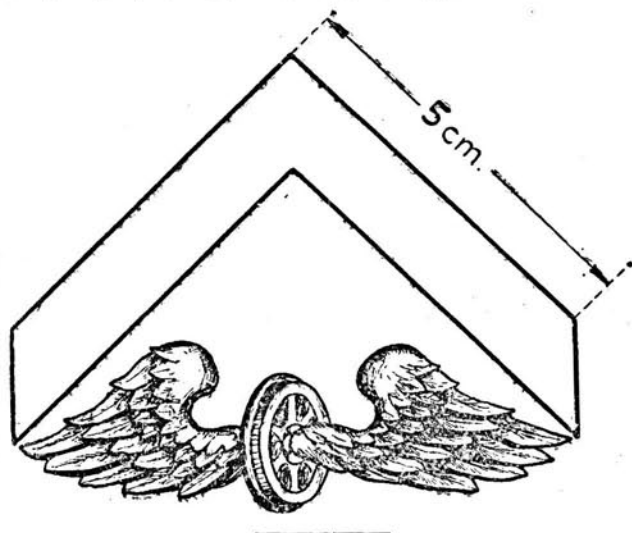

Pracownicy, nieposiadający odzieży służbowej oraz pracownicy, uprawnieni do noszenia tylko czapki mundurowej, noszą w czasie pełnienia służby na lewym rękawie kurtki lub płaszcza, powyżej łokcia — opaskę o szerokości 8 cm z cienkiej tkaniny wełnianej lub bawełnianej — koloru granatowego. Na opasce naszyta odznaka tego samego wzoru i wielkości jak na rękawie munduru służbowego.

962.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 29 listopada 1934 r.

w sprawie częściowej zmiany ordynacji telegraficznej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. W ordynacji telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 275), częściowo zmienionej rozporządzeniami Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 814) i z dnia 22 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 799), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 2, lit. c) przecinek po słowie „pociągami” zastępuje się kropką oraz skreśla się słowa „w sprawach, związanych z odbywaną przez nich podróżą”;

2) w § 13 ust. 1 przecinek po słowie „taryfowym” zastępuje się kropką oraz skreśla się słowa „których wysokość niezależna jest od osoby nadawcy i odbiorcy”;

ustęp 2 tegoż paragrafu otrzymuje brzmienie następujące: „Wolne od opłat są:

- telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego, jego stacji, obserwatorów i zawiadowców portów lotniczych użytku publicznego oraz komunikaty lotniczo-meteorologiczne „lotmet”;
- telegramy, wysyłane do właściwych władz o pomoc w przypadkach napadów rabunko-

wych, pożarów, epidemii, katastrof, nieszczęśliwych wypadków lotniczych i przymusowych lądowań, jak również innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami, lotnicze ostrzeżenia meteorologiczne o nagłej a niebezpiecznej dla żeglugi powietrznej zmianie warunków atmosferycznych, oraz zawiadomienia lotnicze „lotzaw”;

c) telegramy władz wojskowych, władz administracji ogólnej i władz bezpieczeństwa w czasie częściowej lub ogólnej mobilizacji, w czasie wojny lub w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów”;

3) w § 34 w ustępie przedostatnim wymieniony przy wyliczeniu „§ 56” skreśla się, a średnik po słowach „stawki opłat” zastępuje się kropką i następujące po nim zdanie skreśla się;

4) w § 38 ust. 2, w zdaniu pierwszym skreśla się słowa „lub pilny”;

5) dodaje się § 48 o następującem brzmieniu: „Telegramy, oznaczone wskazówką — Rek —, są to telegramy - reklamy, które mogą zawierać tylko zaferowanie artykułów przemysłowych, rolnych i wyrobów rękodzielniczych, bądź zaferowanie usług.

Telegram-reklama o tej samej treści może być nadany do nieograniczonej ilości adresatów. Telegram-reklama musi zawierać najmniej 50 adresów (—TM50—).

Nadawca, wysyłający telegram-reklamę, zaadresowany do kilku miejscowości, powinien złożyć tyle odpisów, do ilu miejscowości ma być wysłany telegram.

Telegramy - reklamy wysyła się w kolejności po telegramach zwykłych i niżkowych oraz doręcza się za pośrednictwem poczty, jako list zwykły”;

6) w § 50 ust. 1 wyraz „siedmiu” zastępuje się wyrazem „ośmiu” a po wskazówce =G= dodaje się wskazówkę =Rek=; w ustępie 3 wyrazy „za zniżoną opłatą” zastępuje się wyrazami: „oznaczonego wskazówką służbową —ELT— lub —Rek—”; w ustępie 4, po wyrazie „—ELT—”, dodaje się wyrazy „i —Rek—”; w ust. 5 skreśla się wyrazy: „które doręczane są za pośrednictwem poczty jako listy zwykłe”;

7) w § 51 pkt. 2 wyraz „listowe” zastępuje się wyrazami „—ELT— i —Rek—”; — w pkt. 3 ust. 3 liczbę „20” zastępuje się liczbą „25”; w pkt. 4 lit. b) wyrazy „jednym z języków jawnych” zastępuje się wyrazami: „języku jawnym”;

8) § 55 otrzymuje brzmienie następujące:

„Telegramy, oznaczone wskazówką —XLT—, są to telegramy okolicznościowe, nadawane z okazji świąt wszystkich wyznań, wesel, urodzin, imienin i innych uroczystości, jako też z powodu zgonów, nieszczęśliwych wypadków i t. p.

Z płatnych wskazówek dopuszczone są —WP—, —XPP—, —XPT—, —poczta—, —PR—, —GP— i —Lx—.

Telegramy okolicznościowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i niżkowych, a doręcza się przez gońców.”;

9) § 56 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wskazówką —WP— oznacza nadawca telegram wówczas, gdy życzy sobie, aby telegram został wysłany w oznaczonym dniu i godzinie; w tym celu obok swego adresu nadawca umieszcza wskazówkę, określającą, kiedy (data, godzina) telegram ma być wysłany, a nadto podaje datę i godzinę nadania telegramu i podpisuje się.

Telegram, oznaczony wskazówką —WP—, wydaje się w terminie, oznaczonym przez nadawcę, przy zachowaniu kolejności, wskazanej w § 33”;

10) w § 58 ust. 2 skreśla się słowo „czterech”;

11) § 115 uzupełnia się nowym, czwartym ustępem o treści następującej:

„Jeżeli adresat odmówi uiszczenia opłaty za posłańca, wówczas telegram powinien mu być doręczony, a opłata pobrana od nadawcy telegramu (§ 42)”;

12) w § 127 wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

a) w punkcie 3 wyrazy: „lub w tych wszystkich wypadkach gdy” zastępuje się wyrazami: „a w każdym razie o ile”;

b) dodaje się nowy punkt 14 o treści następującej:

„14. Do telegramów —ELT— i —Rek— stosuje się postanowienia ustępu 3, paragrafu 50.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

963.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 6 grudnia 1934 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 9 marca 1931 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego.

Na podstawie ust. 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 325), art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnic-

stwa w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 9 marca 1931 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 390) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 punkt a) wyrazy: „po dniu 31 grudnia 1933 r.” zastępuje się przez: „po dniu 31 grudnia 1936 r.”

2) W § 2 wyrazy: „z dniem 1 stycznia 1933 r.” zastępuje się przez: „z dniem 1 stycznia 1936 r.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 listopada 1932 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 9 marca 1931 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 936).

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

964.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1934 r.

w sprawie zwolnienia niektórych zakładów detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych od obowiązku uiszczania opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863) zarządza co następuje:

§ 1. Zwalnia się na rok 1935 zakłady, o których mowa w § 1 część IV punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 766), znajdujące się w miejscowościach, liczących do 2000 mieszkańców włącznie, od opłat od sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*